

LIEUSDIER KERKBLAD

Kerk in Leusden
2030

Magazine van
de Protestantse
gemeente
te Leusden

Jaargang 51 (oktober 2024)

#02

Afscheid van
dominee Rob

Heb je een vraag of een opmerking of een idee voor het kerkblad?

Mail ons! kerkblad@pgleusden.nl

Colofon

Leusder Kerkblad

Jaargang 51, #1 (8 oktober 2024).

Het Leusder Kerkblad verschijnt zes keer per seizoen. De volgende nummer verschijnt op 10 december 2024.

Redactie

Peter Sneep - eindredacteur

Willem Hekhuis - redacteur

Tineke Overeem - redacteur

Jenny Jansma - redacteur

Ds. Erica Hoebe - gastredacteur

Reacties en inzendingen

Bij de eindredacteur:

kerkblad@pgleusden.nl,

☎ (06) 38 19 19 04. Als u iets wilt bijdragen, neem dan even contact op om te overleggen over lengte en moment van plaatsing. Artikelen worden automatisch op de website van de PgL geplaatst.

Administratie en bezorging

Het kerkblad wordt tussen de woensdag van verschijnen en de daaropvolgende zondag verspreid.

Voor vragen over administratie, adreswijzigingen en bezorging:

Kerkelijk Bureau, Asschatterweg 1, 3831 JJ Leusden, ☎ (06) 15 54 54 32, kerkbur.adm@pgleusden.nl

Afbeeldingen

Voorpagina: Marjolein Zweverink

Opmaak

Ivar van Loen, ivarontwerpt

Drukwerk

ESED Grafimedia specialist

☎ (035) 609 16 90

Sluitingsdatum kopij jaargang

51 #03: 25 november 2024.

Van de redactie

Bouwen aan de gemeente

Het is herfst. In de tuin verwonder ik me in deze tijd ieder jaar opnieuw over de zaaddozen, zoals die van de papaver. Als je dat openmaakt... zoveel zaadjes, ontelbaar veel! Ik strooi ze vrolijk rond en hoop op veel nieuwe bloemen volgend jaar. Maar de herfst is niet alleen een tijd van zaaien. Het is ook de tijd dat de bladeren verkleuren en uiteindelijk loslaten, zodat er – na een tijd van wachten op wat onzichtbaar groeit – zich weer iets nieuws ontvouwt.

Als gemeente zijn we ons nieuwe seizoen begonnen, op de grens van zomer en herfst met een fantastische startzondag. De kleine fotoselectie staat verderop in het blad. Een seizoen van zaaien en loslaten, dat gekleurd wordt door het afscheid van collega Rob en door de toekomstplannen van onze gemeente. Met als thema: 'Moed om te vertrouwen, vertrouwen moet'.

Het afscheid van Rob gaan we feestelijk vieren, dat is hem van harte gegund. Als gemeente hebben we veel aan hem te danken en daar zijn we dankbaar voor! Zet de datum alvast in de agenda, zaterdag 30 november is er een feestelijk afscheid van Rob voor gemeenteleden en zondag 1 december zeggen we God dank en laten we als gemeente dominee Rob gaan, in een eredienst waarin Rob zelf voor het laatst als 'onze predikant' voorgaat.

Hoe de kerkenraad de toekomst verder ziet, daarover leest u in de bijdrage van onze kerkenraadsvoorzitter. We gaan als gemeente samen vieren op zondag, het pastoraat wordt anders ingevuld, de beroepingscommissie gaat van start en we zullen besluiten nemen over een keuze voor één kerkgebouw. Keuzes, die om moed en vertrouwen vragen, zodat we ook in de toekomst kerk in Leusden kunnen blijven. Keuzes die we samen maken, waarbij we soms het bekende moeten loslaten, in vertrouwen dat dat ruimte geeft voor iets nieuws.

Ik heb er vertrouwen in, omdat ik zie en merk dat er veel mensen in onze gemeente zijn die zaaien... Die de moed hebben om verder te kijken dan persoonlijke voorkeuren. Die geloven in de toekomst en die in verbondenheid met God willen bouwen aan onze gemeente.

Er wordt volop gezaaid. In de kerkenraad, in het jeugdwerk, in het ouderenwerk, in kringen en in de buurten. Op zondag en door de week. Er zijn zoveel mensen die omzien naar de ander, die praktisch helpen, die bouwen aan de gemeente, of delen in hun geloof... Wat zijn we gezegend als gemeente, wat groeit en bloeit er veel. Wat heeft u, wat heb jij, gezaaid, of kun je zaaien? En wat heeft God in jou geplant? Mooi om daar eens bij stil te staan.

Een mooie herfst! Ik kijk uit om u en jou te ontmoeten in de kerk, bij kringen, thuis of elders. En natuurlijk bij het afscheid van collega Rob!

Dominee Erica

Inhoud

Oktober 2024

Kerk in de wereld

14 Groene Kerk

Wat is nu het verschil tussen natuur en schepping? De natuur is wat we waarnemen en bestuderen, maar de schepping is de wereld zoals God die ziet.

Onze gemeente

5 Gemeentediaconaat

Wie zorgen ervoor dat je liturgie thuisbezorgd krijgt als je niet meer naar de kerk kunt? Dat doen de mensen van de werkgroep Kerk aan huis.

6 Het grote afscheidsinterview met dominee Rob

Tineke Overeem en Willem Hekhuis interviewden dominee Rob. "De kerk van nu is heel erg geïnstitutionaliseerd. Het avontuur is eruit. Huisgemeenten krijgen we misschien."

8 Afscheid

Vrienden, collega's, kerkgangers, gemeenteleden, organisten blikken terug op alle fasen van Robs predikantschap.

18 Plannen van de kerkenraad

De kerkenraad gaat zich deze maand verder bezinnen op de toekomst van de Protestantse gemeente Leusden.

Vieren en geloven

4 Hagar en Ismaël

Wiebren denkt na over Hagar en Ismaël. Soms kunnen wij even geen uitweg meer zien. En dan kan er ineens iemand zijn, die ons een hand toesteeft en de ogen opent.

22 De afscheidsdienst van Rob

Dominee Rob Doesburg neemt op 1 december afscheid van onze gemeente in een dienst in de Dorpskerk. De dag ervoor is een afscheidsfeest voor iedereen.

23 Overzicht kerkdiensten tot en met 31 december 2024

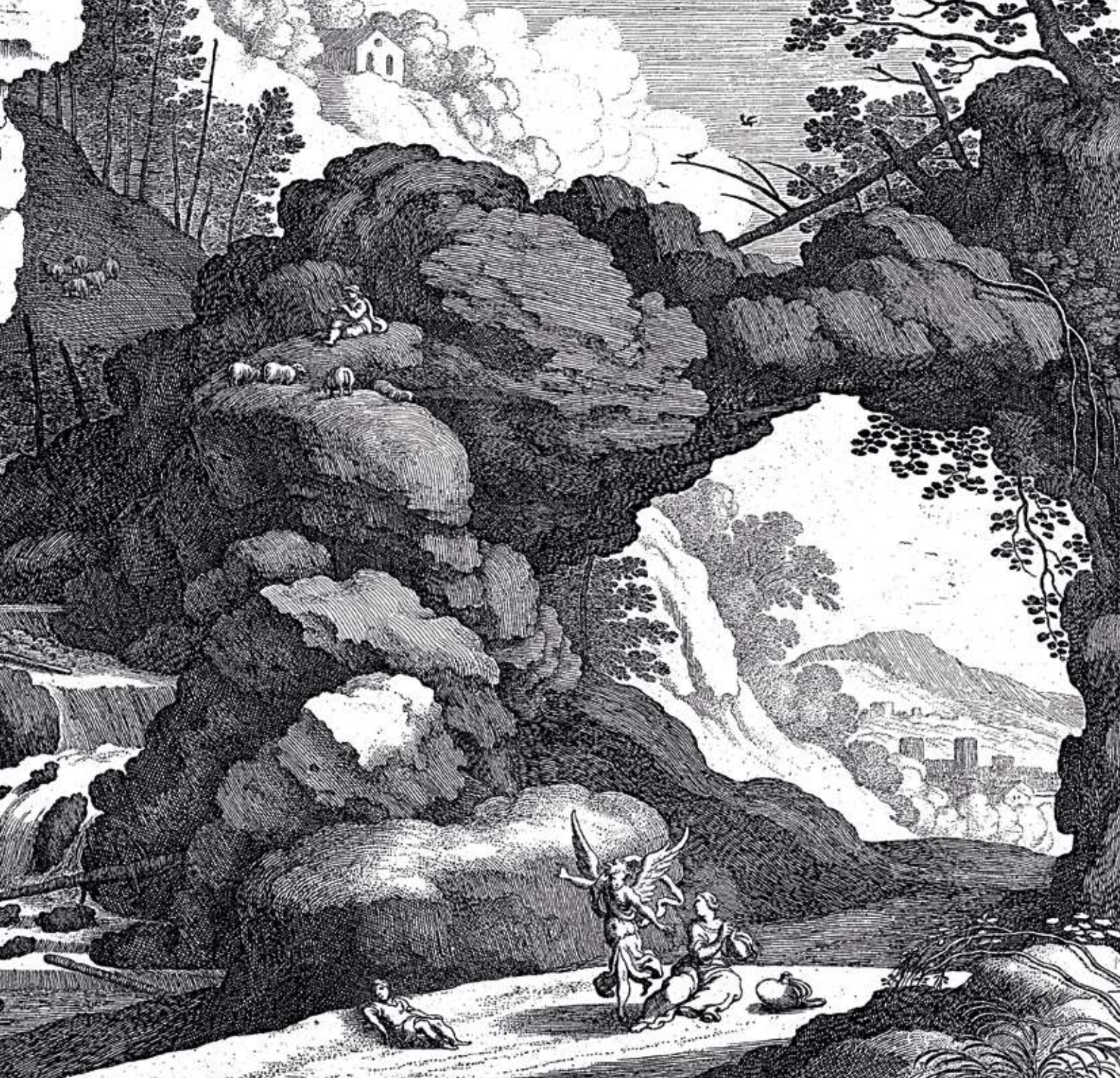
De sleutel in het slot

Er past een sleutel in het slot:
een mens die mensen vergezelt,
het heilige verhaal vertelt,
is voor een tijd een plaats van God,
zoals de dichter het al zei.
Er gaat een dominee voorbij.

De grote kerk wacht wit en stil
op zijn verlossend woord. In hem
krijgt dan de stilte Gods een stem
wanneer hij bidt om Jezus' wil
en preekt en doopt en breekt
het brood
en roept het leven uit de dood.

Er gaat een dominee voorbij,
het ruist nog in het heiligdom,
wij mensen zien verwonderd om,
wij blijven horen wat hij zei,
zien wat hij was: een plaats
van God,
een stem, een sleutel in het slot.

J.W. Schulte Nordholt

Terug naar de bron

Het is een bekend verhaal in de Bijbel. Twee mensen zijn, op leeftijd gekomen, nog steeds kinderloos. En het ziet er niet naar uit dat hier iets in gaat veranderen. Geen nageslacht betekent geen toekomst. Zo is het dus met Abram en Sarai. Maar Sarai weet wel een oplossing, zij het een kunstmatige. Abram, moest maar met haar Egyptische slavin Hagar slapen. Mocht die in verwachting raken, dan kan zij als een soort draagmoeder avant la lettre fungeren. En dan is het toch ook een beetje van Sarai. Zo gezegd zo gedaan. Maar al voordat het kind voldragen is, ontstaat er herrie in de

tent. Want nu zij wel zwanger raakt, maar haar meesteres niet, is Hagar naast haar schoenen gaan lopen en dat pikt Sarai niet. Ze maakt haar het leven zo zuur dat Hagar de woestijn in vlucht. Daar treft een engel haar aan bij een waterbron en draagt haar op naar Sarai terug te gaan en haar te gehoorzamen, met daarbij de belofte dat God haar veel nakomelingen zal geven. Hagar doet wat haar bevolen wordt en brengt een zoon ter wereld: Ismaël. Abram blij, Sarai blij.

Een tijd lang is alles pais en vree. God sluit zelfs een verbond met Abram, die zich voortaan Abraham mag noemen. Bovendien zullen uit hem vele volken voortkomen en Sarai, die vanaf nu Sara zal heten, zal zelfs een zoon baren, zo krijgt hij te horen. Bij dat bericht kan Abraham zijn lachen niet inhouden. Op hun leeftijd zeker? Maak het nou! Die scepsis houdt een zeker risico in, maar onze aartsvader komt er mee weg, want anders dan eeuwen later bij Zacharias gaat zijn mond niet tijdelijk op slot. Nee, in plaats daarvan herhaalt God zijn belofte en stelt als teken van zijn verbond het sacrament van de besnijdenis in. Wat niet wegneemt dat Sara het, wanneer hemelse visite even daarna aankondigt dat zij over een jaar een zoon zal hebben, evenmin kan nalaten schamper te lachen. Maar wie zal het haar euvel duiden? Ze mag dan geen gynaecoloog zijn, ze weet van de hoed en de rand. Ooit een mooie jonge blom, op wie koning Abimelech per vergissing het oog had laten vallen, noemt ze zichzelf nu 'verwelkt'. Haar schoot is toegesloten, zoals het zo mooi in de Bijbel staat.

Of Sara het nu gelooft of niet, het gebeurt toch. Ze bevalt van een zoon: Isaak. Rozegeur en maneschijn, zou je zeggen. Maar op de dag dat Isaak van de borst wordt genomen, gaat het alsnog mis. Tijdens een feest dat Abraham ter gelegenheid van deze mijlpaal aanricht, betrapt Sara Ismaël erop dat hij spottend lacht. Ze reageert als door een wesp gestoken. Dringt er bij Abraham op aan dat hij Hagar en Ismaël acuut zal verbannen. Ze wil niet dat haar zoon Isaak 'later de erfenis moet delen met de zoon van die slavin'. Ooit beschouwde ze Ismaël als eigen, maar nu is hij een indringer geworden. In eerste instantie voelt Abraham er geen steek voor om aan Sara's eis te voldoen. We hebben het hier tenslotte wel over een kind van hem. Maar dan krijgt hij een soort hemels sms: hij moet moeder en zoon laten gaan; met hen zal het helemaal goed komen.

De volgende ochtend stuurt Abraham Hagar en Ismaël, voorzien van brood en water, de woestijn van Berseba in. Maar ja, je kon erop wachten, Hagar verdwaalt en het water raakt op. Ten einde raad legt ze haar zoon in de schaduw van een struik en gaat zelf op boogschot afstand zitten, omdat ze niet kan aanzien hoe hij sterft. Terwijl zij in opperste nood bittere tranen schreit, roept een engel haar aan: 'Wees niet bezorgd. God heeft je jongen die daar ligt te kermen, gehoord.' En dan worden Hagars ogen geopend en ziet ze een waterbron. Voor de tweede keer. Ze zat in de put naast de put.

'Als g' in nood gezeten, geen uitkomst ziet...', luidt de beginregel van een traditioneel geestelijk lied. En het zou Johannes de Heer niet zijn, als het niet uiteindelijk allemaal goed kwam. Maar soms hè, soms kunnen wij, door tranen verblind, even geen uitweg meer zien. En dan kan er ineens iemand zijn, die ons een hand toesteeekt en de ogen opent. "Je bent een engel", zeggen we dan. En met Hagar keren we terug naar de bron.

tekst Wiebren J. Tabak / afbeelding Shutterstock – Gustave Doré

Kerk aan huis

Het diaconaat is een van de kerntaken van onze kerkelijke gemeente. Hulp bieden aan mensen die dat nodig hebben. Het gemeentediaconaat van de Protestantse gemeente Leusden omvat een aantal activiteiten, die worden ontwikkeld en uitgevoerd door gemeenteleden en een dienstbaar (diaconaal) karakter hebben.

Ditmaal: Kerk aan huis

Het is al ruim twintig jaar geleden dat de eerste gedrukte liturgie verscheen in onze Leusdense Protestantse kerk. Deze liturgieën lagen zondags klaar om gebruikt te worden. Er waren ook mensen die thuis met behulp van een cassettebandje de dienst later in de week meevierden. Daarna werd dat het kastje van de kerktelefoon. Ook zij hadden behoefte aan een liturgie. En zo ontstond 'Kerk aan huis'.

De liturgie van Dorpskerk of Marcuskerk plus de nieuwsbrief worden nu wekelijks rondgebracht door een aantal vrijwilligers. Zij hebben de adressen van gemeenteleden die niet meer naar de kerk kunnen komen en ook niet vaardig zijn op een computer. Deze groep gemeenteleden krijgt dus wekelijks, naast de liturgie van de kerk van hun keuze, ook de nieuwsbrief thuis.

En zo groeide 'Kerk aan huis' mee met de tijd. Maar de vrijwilligers pakken nog steeds wekelijks hun fiets en brengen hun stapeltjes rond.

Arie van der Hoeven coördineert dit voor de Dorpskerk en brengt één pakketje naar Amersfoort, Johnny van Loenen fietst wekelijks zijn route voor de rest van de adressen, zelfs naar Woudenberg.

Marja van Eerten coördineert voor de Marcuskerk en bezorgt samen met Teun/Connie en Wil.

Marja heeft ervaren dat mensen soms even naar buiten komen voor een praatje als zij met haar post naar hun brievenbus loopt. Onzichtbaar werk, maar het geeft veel voldoening.

Namens Arie, Johnny, Marja, Conny/Teun en Wil, Hanneke Buisman

Ds. Rob Doesburg:
‘Met een gerust hart laat ik de kerk van Leusden over aan de nieuwe generatie’

‘Theologie is een feest van het geloof’

Dominee Rob Doesburg gaat met emeritaat. Op 1 december is het zover. Hij heeft er gemengde gevoelens bij. Lijf en hoofd geven nog geen signalen dat het mooi geweest is. Hij kijkt terug op ruim dertig jaar predikantschap: “Prachtige jaren”, zegt hij. De laatste elf jaren, in Leusden, springen eruit.

Van huis uit is dominee Rob (Rotterdam, 1958) Zevende-dags Adventist. De kenmerken van deze kerk zitten in de naam: de viering van de zevende dag (dienst op zaterdag) en de gerichtheid op de wederkomst van Jezus Christus. “Mijn grootouders waren

ervan overtuigd, dat het Koninkrijk der hemelen tijdens hun leven zou komen.” Rob was actief in zijn kerk, werd er jeugdleider. “Al toen ik veertien was, wist ik dat ik van werken in de kerk mijn beroep wilde maken.” Hij ging dan ook theologie studeren, in Bracknell in Engeland, waar de adventisten hun theologische hogeschool hebben. “Toen kwam Anneke in mijn leven. Zij was Nederlands Hervormd. Een ‘gemengd huwelijk’ was in die jaren nog een brug te ver voor de adventisten.” Hij koos voor Anneke en ging theologie studeren in Utrecht. “Dat sloot voor geen meter aan op mijn Engelse studie. Voor maar een paar

vakken kreeg ik vrijstelling. De klassieke talen moest ik mij nog eigen maken.”

Koster op de preekstoel

Begin jaren tachtig wonen Rob en Anneke, met inmiddels een zoon en een dochter, in Hoevelaken. Rob studeert nog en is huisman, Anneke werkt bij de politie en is kostwinner. Rob ziet een advertentie: de Dorpskerk in Leusden zoekt een koster. Hij solliciteert, wordt aangenomen en verhuist met vrouw en kinderen naar de kosterwoning aan de Arnhemseweg. “Wat een schat aan ervaring heb ik daar opgedaan. Ik was een actieve koster. Sjouwde net zo hard als de vrijwilligers. Alleen voor schoonmaken was ik niet zo in de wieg gelegd, maar dat loste zich altijd weer op. En als koster hoor je heel veel: dominees kwamen na afloop van een vergadering bij mij hun hart luchten en gemeenteleden wisten mij ook te vinden. Voor mij een leerschool hoe mensen met elkaar omgaan. Ik werd ook nog ouderling, dat was meteen de stage vanuit mijn opleiding. Als koster ben je werknemer, als ouderling bestuurder; dat schuurde wel eens.”

‘Er is veel ten goede veranderd. Je kunt intussen spreken van één gemeente met onderlinge verbondenheid’

Toen kwam de zondag dat hij voor het eerst, in zijn ‘eigen’ Dorpskerk, een kerkdienst leidde, voorbereid met zijn mentor dominee. Jaap Ruitenbeek, toen predikant in Leusden-Zuid. Hij kijkt er met blijdschap op terug. “Het voelde heel vertrouwd, we waren als gemeente onder elkaar. Niemand vond het gek. Ik voelde dat het me gegund werd. Het was een feestelijke dag!” En voegt hij eraan toe: “Aan dominee Ruitenbeek bewaar ik hele goede herinneringen. Als ik wat al te zelfverzekerd uit de hoek kwam, remde hij mij af.”

Overlangbroek en Huizen

Zijn eerste gemeente was Overlangbroek. “Ik heb geen briefje uit de hemel gehad: je moet dominee worden. Wel heb ik altijd gevoeld dat ik geroepen ben, toen ook. En dat is altijd gebeven. Al is ‘roeping’ wel een zwaar woord. Je gevoel van roeping wordt bevestigd door je werk in de kerk. Het begint met je op je plek voelen in de kerk.” “Overlangbroek was een kleine kerkgemeenschap van voornamelijk varkensboeren, met een mooi kerkje aan de Langbroekerdijk.

Dat zat elke zondag vol; iedereen was er gewoon altijd. Vrij snel na mijn bevestiging verongelukte een jongen van 18 jaar. Het klinkt raar, maar dat smeedde een band.”

‘Het is een voorrecht er te mogen zijn als het leven kritiek wordt’

Na drieënhalve jaar was het tijd voor een grotere gemeente. Dat werd de Goede Herderkerk in Huizen met 1800 leden, een echte kerkenraad en veel vrijwilligers. Het was een buitengewone wijkgemeente van de hervormde kerk. De andere kerken in Huizen waren gereformeerde-bondsgemeenten. Hij zou er achttien jaar blijven.

Weer naar Leusden

“Ik heb altijd gezegd, als ik ergens anders naar toe ga, dan wil ik naar Leusden. Dat zat op een of andere manier in mijn hoofd.” Zijn wens werd vervuld in 2014. “Ik ging een keer als gastpredikant voor in de Dorpskerk. Na afloop van de dienst werd ik benaderd. Ik hoefde er niet lang over na te denken. Ik kwam niet in een vreemde wereld terecht. Maar vond het wel heel lastig om afscheid te nemen van Huizen. In de afscheidsdienst heb ik flink staan janken.”

Rob Doesburg was de eerste predikant die benoemd was in beide wijkgemeenten, Dorpskerk én Marcuskerk. “In de loop van de jaren,” vertelt hij, “zijn de tegenstellingen die er waren minder scherp geworden. Er is veel ten goede veranderd. Je kunt intussen spreken van één gemeente met onderlinge verbondenheid. Straks zal een van de kerkgebouwen dicht moeten, dat is iedereen wel duidelijk. Dat doet pijn, want er is voorkeur. Ik heb er vertrouwen in, ook omdat de kerkenraad dit proces zorgvuldig begeleidt.”

Is hijzelf veranderd in zijn predikantsjaren? “Mijn oecumenische houding”, zegt hij direct. “Vanuit mijn adventisten-achtergrond was die totaal niet aanwezig. Dat zit bijna in de genen. Daar waren we zo anti-paaps als wat. En nu ga ik met overtuiging voor in de

oecumenische vespers en zwaai met het kostbare wierookvat.”

Het was, zegt hij, toenmalig collega dominee Anette Sprotte “die me bij de hand heeft genomen en liefde voor oecumene bijgebracht. Ze heeft mij geleerd daar ruimte voor te maken. Over collega’s gesproken: ik kan alleen maar het woord fantastisch in de mond nemen: wat een samenwerking steeds. Met allemaal.”

Predikantschap

“Mijn hart ligt bij de verkondiging, bij de eredienst, direct gevolgd door het pastoraat. Vooral in dagen van rouw, als diepgang en intimiteit de boventoon voeren. Het is een voorrecht er te mogen zijn als het leven kritiek wordt. Ik ben zelf iemand die het geloof leeft. Ik zoek dagelijks God op. Neem even de tijd om contact te zoeken met de Hemelse Vader. Als gelovig kind van God kan ik ook mijn eigen zorgen aan Hem voorleggen.”

‘Bij de adventisten waren we zo anti-paaps als wat’

Theologie is een feest van het geloof, zegt hij. “Voor mij versterkt dat het contact met God. Die theologie wil ik ook graag overbrengen naar de gemeente. In de gespreksgroep ‘Exodus’ van afgelopen seizoen, met als leidraad het boek van Jonathan Sacks, merkte ik dat er honger is naar verdieping. In kerkdiensten is dat lastiger. Mensen willen vooral met een goed gevoel naar huis gaan. Als ik een keer wat stilliger uit de hoek kom, bijvoorbeeld de zorgen uit die ik heb over onze aarde – de Groene Kerk – dan loopt mijn mailbox daarna vol met kritische feedback. Ik merk dat dat weerstand oproept. Ik krijg altijd wel veel feedback, vind dat ook belangrijk.”

En dan, spontaan: “Avondmaal is het mooiste feest dat we hebben. De kerk zou dan propvol moeten zitten. Hoe kun je het in je hoofd halen om een uitnodiging van de Heer af te wijzen?”

Politiek

Wie dominee Rob kent, weet dat hij politiek zeer betrokken is. Hij is sinds enige tijd lid van de ChristenUnie. Daarvoor zo’n veertig jaar van het CDA. Hij was lid van het landelijke theologenberaad van die partij. “Na dat beruchte partijcongres in Arnhem, over samenwerking met de PVV, heb ik mijn lidmaatschap met pijn in het hart opgezegd. Het CDA was zijn profiel kwijtgeraakt, zijn

identiteit. En de kerk moet oppassen dat daar niet hetzelfde gebeurt. Als het alleen maar gaat over beleving, ervaring en onze diaconale projecten, raken we onze identiteit kwijt. Begrijp me goed, het zijn wezenlijke zaken, maar het geheim is Jezus Christus. Je wilt voor iedereen een gastvrije kerk zijn, maar soms is het goed om te struikelen over een drempel. Je moet het niet te plat maken. De angst om een ander te kwetsen, verlamt ook. Het komende koninkrijk van God mogen we niet vergeten. Daar heb je mijn adventisten-dna weer.”

Hoe nu verder?

“Ik blijf wel preken, maar toch eerst even een poos niks. Meer uitgaan met Anneke is een wens. En dan onze drie kleinzonen. Wat een feest: samen de hei op, kikkervisjes zoeken, of helpen met een spreekbeurt. Straks is daar meer tijd voor. Ik heb een grote modelbaan met elektrische treinen thuis. Ik knutsel graag met elektriciteit en bouw graag huisjes. Wandelen is ook een hobby. En uiteraard blijf ik lezen.”

“Met een gerust hart”, zegt hij, “laat ik de kerk van Leusden over aan de nieuwe generatie.”

‘Het komende koninkrijk van God mogen we niet vergeten. Daar heb je mijn adventisten-dna weer’

Dat de kerk kleiner wordt, is een gegeven, weet hij. Hij ziet de kerk van nu in de toekomst wel verdwijnen. “Er zal een andere vorm ontstaan van kerk-zijn. Dat is niet per se slechter. De kerk van nu is heel erg geïnstitutionaliseerd. Het avontuur is eruit. Huisgemeenten krijgen we misschien. De predikant van de toekomst doet dit werk wellicht naast een andere, betaalde baan. Doodeng allemaal? God laat zijn kerk niet los.”

tekst: Tineke Overeem en Willem Hekhuis;
foto: Ko Groen

Herinneringen

Op de volgende pagina's vertellen mensen herinneringen aan Robs kerkelijke loopbaan. Robert Paul Doesburg was koster van de Dorpskerk in Leusden, daarna van 1992 tot 1995 predikant in Nederlangbroek. Hij vertrok naar de Goede Herderkerk in Huizen, bleef daar tot 2013. Toen keerde hij terug naar waar hij begon: Leusden.

Met Rob kon je voor grote verrassingen komen te staan

Willem Eikelboom, Ben Wassink en Peter Sneep hadden als organisten veel te maken met Rob Doesburg. Ze zijn alle drie positief over de samenwerking.

Ben Wassink is tevreden over Rob. "‘Vroeger’ belde op vrijdagavond koster Aart van Ruler de organist op om de ‘versjes’ voor de Dorpskerk door te geven. Dat waren dan zeg vijf liederen, zonder verdere toelichting op de liturgie. Nu sturen Rob en Erica al op maandag of uiterlijk dinsdag de complete liturgie. Met de mogelijkheid om eventueel een ander lied voor te stellen. Daar zijn we als organist(en) content mee!"

Willem Eikelboom noemt precies dat aspect van Rob. "Je krijgt de liturgie al op maandag, met de boodschap erbij dat ideeën welkom zijn." Aanvankelijk had Willem daar niet zulke goede ervaringen mee. "Meestal honoreerde Rob niet wat je aandroeg, maar ik ontdekte dat dat voor een deel mijn eigen schuld was. Ik deed vijf suggesties uit allerlei genres, zoals Opwekking, Sela, en het oude Liedboek. Ik Rob liet kiezen. En dan koos hij het meest voor de hand liggende lied. Daarom besloot ik hem geen keuze meer te geven. Dan liet hij zich verrassen en nam hij meestal wel mijn suggestie over." Hij liet veel liederen zingen die ook in het oude liedboek stonden, weet Willem.

Met Rob kon je voor grote verrassingen komen te staan, heeft Willem ervaren. "Ik kwam een keer in de kerk, en toen was er opeens koor bij. Dat had Rob uitgenodigd, maar hij was vergeten dat tegen mij te zeggen."

Willem typeert Rob als een mensenmens en dat maakte het fijn om in zijn aanwezigheid een orgel te bespelen in de kerk. "Meestal

gaat Rob op zondagochtend de kerkzaal in als de eerste mensen binnenkomen, om met hen te praten. Het was een van zijn manieren om met de gemeente in contact te blijven. In coronatijd waren er lange tijd geen kerkgangers, alleen zangers. Dus ging Rob met de zangers en de pianist praten. Daar heb ik ontdekt dat Rob zelf ook een beetje kan spelen."

Rob had duidelijk favoriete liederen, vertelt Peter Sneep. "Bijvoorbeeld 'Jesus ga ons voor', 'God is tegenwoordig, / God is in ons midden' en 'Een rijke schat van wijsheid' kwam je vaak op zijn lijstjes tegen. Tijdens avondmaalsdiensten liet hij vaak 'Gedenken wij dankbaar de daden des Heren' zingen. Dat vond ik leuk, niet alleen vanwege de mooie melodie van 'Wilt heden nu treden voor God, de Here', ook vanwege de mooie tekst van Huub Oosterhuis. Maar vooral omdat Oosterhuis in de jaren negentig al afstand had genomen van die tekst. Kennelijk vond hij deze te orthodox. Maar precies dat zal Rob hebben aangesproken." De eerste dienst die Peter bij Rob speelde, stond het tafelgebed 'Die naar menselijke gewoonte', ook van Oosterhuis, op de orde van dienst, gezongen door Jorien Habing.

Je moest altijd goed opletten bij de lijstjes van Rob. "Rob vergiste zich nogal eens met nummers en titels", weet Peter. "Gelukkig had hij de gewoonte de eerste regel van het lied erbij te typen." Verbeteren had geen zin. "Zondags zei hij het toch gewoon weer fout. En dan moest je goed opletten welk lied op de beamer verscheen."

Rob was plezierig en vrolijk in de omgang. "Als ik op zondag op het rooster stond, belde hij de maandagochtend ervoor. Hij zei dan: 'Als ik een dienst ga voorbereiden, maak ik altijd eerst de liturgie. Dan heb ik dat maar gehad.' We hadden het dan ook maar even over de liturgie van komende zondag, om vervolgens hele gesprekken over andere dingen te hebben. Rob had altijd tijd."

tekst en foto Peter Sneep

Afscheid van een bijzondere predikant

Het is niet eenvoudig om de juiste woorden te vinden voor het afscheid van 'dominee Rob', een man die door de jaren heen velen van ons heeft geïnspireerd en uitgedaagd. Hij begroet mij altijd joviaal met het woord 'vriend', iets wat zijn hartelijke aard perfect weergeeft. Zijn liefde voor het Nieuwe Testament en een zekere orthodoxie bleef altijd sterk.

Wat mij vooral opvalt, is zijn overtuiging dat de kerk zich niet bescheiden hoeft op te stellen. Voor hem staat Jezus Christus als

de spil van het christelijk geloof, en daarom ben je lid van de kerk. Hij ziet de kerk als exclusief, in de zin dat Jezus centraal moet staan in ons geloof en onze gemeenschap.

Zijn preken zijn altijd boeiend geweest. Hij heeft het vermogen om je aandacht te trekken en je te laten nadenken over belangrijke vragen. Zijn focus op het verbond van God met zijn volk was daarbij opvallend, en zijn passie voor dit thema kwam in elke preek naar voren.

Naast zijn werk in de kerk staat hij bekend om zijn liefde voor wandelen en fietsen. Bij het afscheid van zijn vorige gemeente kreeg hij zelfs geld om een nieuwe fiets te kopen, iets wat zijn sportieve aard perfect weerspiegelt.

Om dit eerbetoon een luchtiger noot te geven, wil ik een grap delen die ik onlangs in *In de Waagschaal* tegenkwam: *Een predikant, een pastor en een theoloog komen bij de hemelpoort. Ze discussiëren over de ingangseisen, de rechtspositie, of misschien wel hoe complex de hemel is. Uiteindelijk zegt één van hen: 'Na u! Nee werkelijk, gaat u voor, gaat u vooral voor...'* Deze grap past goed bij zijn karakter, altijd bereid om met een knipoog te kijken naar serieuze zaken.

Tot slot, wat mij altijd bij zal blijven, is hoe hij je welkom heet en begroet met open armen – een reflectie van de boodschap van liefde en genade die hij steeds verkondigde.

Bert Nagelhout, foto Paul Abspoel

Rob rende 39.382 euro bij elkaar

In de Goede Herderkerk in Huizen zijn ze Rob Doesburg nog niet vergeten. Toen hij ruim tien jaar geleden afscheid nam, lieten veel gemeenteleden hem weten wat ze van hem vonden.

“Ik zie Rob Doesburg als een voorbeeld-dominee. Zijn intensieve manier van omgaan met mensen, hoe hij zijn gevoeligheid en kwetsbaarheid laat zien. Hoe je je vanuit je gelovige hart kunt inzetten, ja, dat heeft me ontroerd”, vertelt iemand.

Een theologiestudent liep stage bij Rob en leerde van hem preken maken door mee te kijken. “Ik weet nog hoe Rob aan een preek begint. Dat is, voordat er ook maar één boek opengaat of één letter getypt wordt, eerst in gebed gaan en aan God vragen om inspiratie. Dat is een les die niet in een college of studieboek behandeld wordt.” Iemand anders herinnert zich een bijzondere

actie van Rob. “Hij preekte over Daniël. Tot mijn grote verbazing verdween hij even achter het orgel en kwam al snel terug met een rode keukenschort voor, met een dienblad met glazen in z'n hand. Hij speelde de bediende aan het hof van koning Nebukadnezar.”

Een collega-predikant prijst Rob. “Mijn indruk is dat Rob van de Goede Herderkerk een groeiende, bloeiende gemeente heeft gemaakt. Daar kijk ik met veel respect naar. Rob kent zijn mensen en is aan ze toegewijd. Daat is een grote kracht. Hij is een van de weinige mensen die me aanspreekt als 'broeder', half grappend misschien, maar toch ook serieus, denk ik. We zijn immers broeders en zusters van elkaar in de kerk, maar hoe vaak zeggen we dat zo?”

Dat Rob een sportieve man is, is ook in Huizen opgevallen. In 2005 wilde hij de marathon van New York City lopen, maar niet zonder zijn kerk erbij te betrekken. “Op een avond kwam de dominee op bezoek en vertelde dat hij een goed doel zocht om voor te rennen. Hij wilde geld inzamelen voor een operatie aan mijn rechteroor”, vertelt een gemeentelid. “Ik was letterlijk sprakeloos door zo'n loyaal gebaar. Ik was altijd al slechthorend en op mijn achttiende bezat ik alleen nog maar restgehoor en kon geen spraaktaal meer waarnemen. Door de sponsoractie liep Rob 39.382 euro bij elkaar. Ik ervaar het als een geschenk van God, waar ik elke dag weer blij mee ben.”

Met dank aan Jan van den Heuvel, Huizen

Ko Groen: Rob fotograferen is bijna ondoenlijk

Het is echt heel erg moeilijk om dominee Rob goed op de foto te zetten, zegt Ko Groen, de huisfotograaf van de Protestantse gemeente Leusden. Hij kan het weten, want hij heeft Rob de afgelopen tien jaar bijna 600 keer gekiekt. Je kunt het zien in de foto's in dit kerkblad, waarin dominee Rob heel erg vaak is afgebeeld.

Maar hoe komt het dat Rob zo moeilijk is vast te leggen op de gevoelige plaat. "Rob trekt heel veel grimassen en dat gaat maar door", analyseert Ko. "Zodra ik op het knopje van de camera druk, heeft hij alweer een ander gezicht. Zo snel kan ik haast niet scherpstellen en afdrukken."

Het gebeurt wel een enkele keer vaker dat iemand die wordt gefotografeerd een onverwachte beweging maakt, maar Rob is echt erg beweeglijk. Als je dan niet oplet, heb je opeens een zwevende arm op de foto.

Daar komt nog een probleem bij. Rob wil per se niet tijdens de preek worden gefotografeerd, heeft hij tegen mij gezegd. Dat is wel te begrijpen, maar daardoor blijven alleen informele momenten over om hem op de foto te zetten. En Rob maakt graag grapjes en daarmee verandert zijn gelaatsuitdrukking steeds. Soms denk ik weleens dat hij het met opzet doet."

Ko maakt foto's van allerlei gebeurtenissen in en rond de kerk. Vooral een doop vind hij fijn om te fotograferen. "Er gebeurt echt iets moois en dan straalt er altijd vreugde van de gezichten." Ko heeft het nooit met Rob over diens beweeglijkheid gehad. "Ik ga dat ook niet doen, want dan gaat hij er misschien rekening mee houden en dat is ook weer niet wat ik wil. Er zit dus niets anders op dan veel foto's van Rob te maken, want dan er zit altijd ook wel eentje tussen waar hij goed op staat."

Wat is de mooiste foto die je van Rob hebt gemaakt? "Dat was best nog even zoeken, maar als mooiste foto heb ik gekozen voor die van Rob in een stoere houding bij de haag van de Dorpskerk. Het was zijn eigen voorstel om dat zo te doen. Prima toch?"

Ko Groen

Lies van Leeuwen

"Ik heb veel met Rob samengewerkt, al in de tijd dat hij koster was van de Dorpskerk. Ik nam zijn kosterdiensten over als hij het druk had met zijn studie, of als hij catechisatie moest geven. Je kunt wel zeggen dat ik de rechterhand van Rob was. Als het moest, nam ik ook de kosterdienst waar bij rouw- en trouwdiensten. Het was een heel andere tijd dan nu, zonder internet. Ik moest gastdominees bellen om te vragen wat er gezongen werd. Dat moest ik dan weer doorgeven aan de organisten."

Rob was een fijne koster en een fijne man en ik heb hem ontzettend gewaardeerd. We hadden het goed met elkaar. Ik bewonderde zijn geloof. Hij was daarin open en eerlijk. Je kon met hem overal over praten. Als ik bij het koffieschenken iets opving dat niet voor mijn oren bestemd was, vertelde ik het in vertrouwen aan Rob. Hij zei dan: "Dankjewel! Ik ga er wel mee verder."

Ik hoop dat heel veel mensen dankbaar zijn voor zijn werk en dat hij een mooi afscheidsfeest krijgt. Hij heeft zo zijn best gedaan en hij kreeg altijd zoveel op zijn bord."

foto Ko Groen

Het was even wennen en aftasten

‘Nou, wat dat moet worden met ons samen weet ik nog niet’, dacht ik, toen ik je voor het eerst meemaakte tijdens die kerkenraadsvergadering waar je kwam kennismaken met onze Protestantse gemeente Leusden. Je had net vol passie gesproken over ‘brood op de plank’ en zoals ik het me herinner, sloeg je nog net niet met je vuist op tafel. Het ging over de geloofsverdieping die onze gemeente zocht en die jij kwam brengen.

Best intimiderend, zo kwam je op me over die eerste keer. Ik vroeg me af wat ik tot dan toe gebracht had in de gemeente en twijfelde even aan mezelf. We vertegenwoordigden op dat moment twee uiteinden: Jij, de meer traditionele hervormde gelovige met jarenlange ervaring. Ik, de meer vrijzinnig gelovige, oecumenisch gericht en beginnend predikant.

We gingen aan de slag samen met dominee Anne Verbaan. Op 9 februari 2014 mocht ik de zegen uitspreken bij je verbindingdienst in de Dorpskerk.

Wat er volgde waren de mooiste jaren voor mij als gemeentepredikant. Het was even wennen en aftasten, maar er was vertrouwen in onze roeping die ons daar in Leusden samenbracht. We vonden elkaar in die roeping en in het gedeelde hart voor de gemeente. Soms sprak je met veel bravoure, maar een hardliner bleek je niet. Je stond open voor gesprek en was bereid om vaste overtuigingen opnieuw tegen het licht te houden, ook de jouwe.

Je werd mijn geloofsvriend. Van jou leerde ik met hoeveel plezier en ontspanning je kon werken als predikant. Wat waren het mooie jaren met jou en Anette. We startten onze week altijd met een pred-beraad. Pret hoorde daarbij. Daar bespraken we onze taakverdeling, maar het ging ook over ons persoonlijk geloof. Er werd weleens een nootje gekraakt vanwege onze verschillende geloofsopvattingen, maar altijd zonder elkaar af te vallen. Het bracht ons dichter bij elkaar.

Jouw manier van geloven wakkerde een verlangen aan naar het Koninkrijk van God dat komt. Het leerde me hoe waardevol het

geloof is dat er iets rechtgezet moet worden aan het eind der tijden met al dat onrecht in onze wereld.

Je was bereid om samen op ontdekkingsstocht te gaan, ook naar de grenzen van wat nog paste bij jou. Dat deed je eerlijk, zonder jezelf te verloochenen, maar je ontzag jezelf ook niet. Daar heb ik veel bewondering voor.

Je was niet alleen mijn collega met wie ik heel prettig kon samenwerken, je werd ook een dierbare vriend.

We gingen voor in oecumenische vieringen, vierden Sint-Maarten met alle kinderen door de regen van de Jozef- naar de Marcuskerk. Samen deden we jongerendiensten, palmpaas en kindervieringen, startdiensten, pinkstervieringen op het Plein. We zaten aan bij vluchtelingen in de Koningskerk. We gaven samen basiscatechese, begeleidden jongeren op weg naar hun belijdenis, lieten gemeentelieden weer opnieuw kennismaken met hun geloof. Het is te veel om te beschrijven hier. Het mooiste van alles was misschien wel de zegen die we samen uitspraken. Dat je met de zegen van de Eeuwige mag gaan. Ga maar met God. Dank Rob, voor die mooie tijd en graag tot ziens!

Maria Berends (rechts op de foto)

Zegen die ik mocht uitspreken bij je intrede 9 februari 2014

**Dat God met je meegaat
Als woord dat je voorgaat
en waaruit je mag putten.
Als lamp voor je voet
zodat je niet struikelt.
Als hand op je hoofd
en arm op je schouder
Wanneer het je zwaar valt.
Als hoop in je hart
die altijd mag klinken.
En als stem die je uitdaagt
Om Licht en zout te zijn
Amen**

Collega Rob: trouw aan zichzelf en open voor verandering

Op deze foto draagt Rob mijn groene stola uit Ghana en ik weet niet meer voor welke gelegenheid hij hem nodig had. Het staat hem prachtig. Deze foto laat zien hoe ik Rob tijdens mijn werkzaamheden in Leusden als collega heb ervaren. De zwarte toga typeert Rob in zijn ambt als dominee, die staat voor de traditie. Rob is een begenadigd dienaar van het woord. Hij wist me in zijn exegetische van de Bijbelse verhalen verschillende keren te verrassen met een bijzondere uitleg. Rob en ik hebben verschillende theologische achtergronden en dat kon ook wel eens botsen. De kracht van onze samenwerking was, dat we hierover in gesprek zijn gegaan. Ik heb door Rob veel meer inzicht gekregen in de

reformatische geloofstraditie, de persoonlijke geloofsbeleving en geloofs zekerheid. De stola uit Ghana laat zien dat Rob bereid was zich open te stellen voor andere geloofstradities. Ik zal nooit vergeten dat Rob tijdens de voorbede in een oecumenische vesperviering in de Sint-Jozefkerk het wierookvat gebruikte. Vol verbazing zag ik gemeenteleden kijken. Op deze wijze toonde Rob respect voor de rituelen uit de katholieke traditie en tegelijkertijd bleef Rob trouw aan zichzelf.

Ik heb Rob ook als een betrokken en trouwe pastor aan het werk gezien voor gemeenteleden, die er altijd was als ze hem nodig hadden. Zo was hij ook als collega!

Het was bijzonder hoe we als pastoresteam (samen met Marleen en Neeltje) tezamen met de kerkenraad de moeilijke periode van corona hebben doorstaan. Ik herinner me nog de prachtige filmpjes van gemeenteleden die we maakten voor de diensten. Rob kon daarbij verrassend uit de hoek komen en hij stelde bijvoorbeeld voor om Job van het lunchcafé te interviewen, want deze jonge ondernemer werd door corona hard getroffen. Daarnaast ontdekten we vele muzikale talenten in de gemeente, Rob en ik zijn beiden niet zo stemvast.

Naast onze liefde voor het vak als predikant en de kerk houden Rob en ik beide van wandelen in de bergen en lange afstanden fietsen. Met veel plezier denk ik terug aan onze pastores lunches bij Job en de wandelingen waarin we ons werk met elkaar bespraken en ook persoonlijke dingen met elkaar deelden. Het allermooiste is dat uit onze collegialiteit vriendschap is ontstaan!

Ds. Anette Sprotte

Het krokante van het geloof

Ezau viel voor linzensoep, Israël at matses en daarna kwakkele en manna (tot het hun neus uitkwam). Daniël stilde zijn honger met een dieet van groente en water. In het Oude Testament is eten belangrijk. Er zijn dadels, druiven, vijgen en vijgenkoeken, broden, meloenen, komkommers en gelukkig wijn en bier. De Bijbel gaat over het gewone leven en dus over eten.

Jezus is in gesprek met iedereen, zondaars en farizeeërs, over het Koninkrijk aan tafel. Hij leert zijn leerlingen wat de kern van zijn bestaan is, zijn lijden en opstaan, aan de tafel in de bovenzaal.

Daar eten ze samen voor de laatste keer.

Aan die tafel leert Hij ons de kern van het christenzijn. Het vuile werk doen, want niemand wil elkaars voeten wassen dus doet Hij het. Elkaar dienen en bedienen dat is Zijn weg, waarheid en leven. Dienen: God en mensen, dat is de kern van Zijn en ons bestaan.

Maar waarom nou aan tafel? Ik denk dat het antwoord te vinden is in Prediker. 'Voor alles wat er gebeurt is er een uur.' Er is een tijd voor werken in de kerk, voor vieren, bidden, trouwen en rouwen, catechese geven en vergaderen. Best wel veel vergaderen. Om elkaar te ontmoeten, echt met elkaar in gesprek te zijn vraagt dus tijd. Dat echte gesprek gaat niet via de telefoon, de mail of app. Dat doe je aan tafel, want als je die tafel niet reserveert, kom je er niet aan ontmoeting toe.

Rob en ik zochten elkaar op in Jobs Koffiekamer voor 'twee bruine jongens', op bruin brood met truffelmayonaise. Wij spraken over geloof, over kerk, over de PGL, het Koninkrijk, over ziek en gezond, wat ons verbaasde, pijn deed en plezier gaf. En dat alles met een kroket. Het geloof heeft een krokante bite, heb ik geleerd.

Wij nemen geen afscheid. Het gesprek over wat ons bezig houdt gaat gewoon door. Al pratend merken we dan opeens dat we met z'n drieën kroket eten in het Koninkrijk en alle tijd hebben. Een eeuwigheid. Ik kijk er naar uit.

Bert de Velde Harsenhorst

HERVORMDE GEMEENTE OVERLANGBROEK

1 NOVEMBER 1992

BENOEMING PASTORAAL MEDEWERKER DHR. ROB DOESBURG

AKTE VAN AANSTELLING

De kerkeraad van de Ned. Herv. Gemeente te Overlangbroek ten deze verleggenverdiigd door de Heer W. Bosh Hofman (president kerkeraad)

heeft met ingang van 1 november 1992 benoemd tot pastoraal medewerker tot deze benoeming beoostenbaar verklaard zijkenes het preekcoensent afgegeeven d.d.

Naam	R. F. Doesburg
Adres	Arnhemweg 79
Woonplaats	Leusden
Postcode	3832 DJ
Geboorte	03-01-1958

Het betrekking tot deze aanstelling is het volgende bepaald:

Deze benoeming gelidit voor een periode van 1 jaar t.w. de periode 1 nov 1992 t/m 31 oktober 1993 en gelidit voor 20 uur per maand.

In deze uren zit begrepen 1 preekbeurt per maand 115 jaarstaals hulpspreken, ziekenbesnek cathedese en pastoraals zorg van de gemeente.

- trouw in de gemeente
- geliefd bij de jongeren
- houdt niet van de preekstoel
- veel gezongen lied: 'Een rijke schat van wijsheid' (lied 313)
- mens onder de mensen
- kwam na zijn vertrek nog wel eens terug voor een huwelijksinzegening

APRIL 1995

DS. ROB DOESBURG VERTREKT UIT OVERLANGBROEK

NAAR DE HERVORMDE GEMEENTE HUIZEN

Lekker duurzaam: Schepping en natuur

In Genesis 1 staan herhaaldelijk de woorden 'en God zag dat het goed was'. Deze woorden drukken Gods vreugde over de schepping uit, een wereld die niet alleen functioneert volgens natuurwetten, maar die in haar wezen doordrongen is van goddelijke schoonheid en doel. De 'theoloog van de hoop' Jürgen Moltmann, die dit jaar overleed, benadrukte dat de schepping niet slechts een toevallig gevolg van natuurprocessen is, maar bestemd is voor een toekomst van verlossing en heelheid.

Abraham Heschel, vooral bekend van het boek 'De aarde is de Heren', legt de nadruk op de verbondenheid tussen schepselen. Hij beschrijft de schepping als heilig en roept de mens op tot verwondering en verantwoordelijkheid. 'De mens is niet alleen een bewoner van de aarde, maar een partner in het goddelijke werk van schepping', stelt hij. Deze visie vraagt ons om de natuur niet te beschouwen als iets dat we kunnen beheersen, maar als een gave die ons is toevertrouwd.

Bram van de Beek deelt deze gedachte en benadrukt de kwetsbaarheid van de schepping en haar voortdurende afhankelijkheid van God. De klimaatcrisis herinnert ons aan deze kwetsbaarheid en roept ons op tot serieus rentmeesterschap. Er zijn gemeentelieden die aangesloten zijn bij een leesclub van Senia. Eén van de gelezen boeken is 'Buitenleven' van Nina Polak. In dit boek wordt de verbinding met de natuur prachtig verbeeld. De hoofdpersoon, Rivka, leert meer dan vijftig boomsoorten te onderscheiden en ontdekt de rijkdom van de natuur om haar heen. Deze herwaardering voor de schepping sluit aan bij het besef dat wij een verantwoordelijkheid dragen voor wat ons is toevertrouwd.

Tijdens een recent diaconaal uitje vertelde Ineke van de Berkt over de bijzondere kracht van bomen zoals de wilg en berk, de geneeskrachtige werking van planten. Zij liet ruiken en proeven van de smalle en brede weegbree, hondsdrif en brandnetel. Haar toelichting benadrukt de wijsheid die in de natuur verborgen ligt, een wijsheid die wij vaak vergeten in onze technologische wereld. Zoals Moltmann ons herinnert: 'De schepping is niet af, ze is onderweg naar haar vervulling.'

Wat is nu het verschil tussen natuur en schepping? De natuur is wat we waarnemen en bestuderen, maar de schepping is de wereld zoals God die ziet – 'en God zag dat het goed was'. Wij zijn geroepen om zorg te dragen voor deze schepping, als dienaren van het goede dat God erin heeft gelegd.

Ga verspilling tegen

Op de website van Fairtrade staan vijf duurzame, aansprekende tips. Hierbij een daarvan.

Door bewuster te winkelen, kun je verspilling tegengaan. Plan je maaltijden een week vooruit zodat je bepaalde ingrediënten voor meer recepten kunt gebruiken en dit niet hoeft te verspillen. Hergebruik verpakkingsmaterialen zoals jampotten, keukenrollen en flessen voor knutselprojecten. Organiseer je de komende maanden meerdere feestjes? Koop versiering die je zowel kunt gebruiken voor een babyshower als voor een verjaardag. Zo ga je niet alleen verspilling tegen maar bespaar je jezelf ook weer onnodig veel kosten. In het volgende nummer van het Leusder Kerkblad komt een andere tip.

wij zijn een
**GROENE
KERK**

Energiecoach Sybe

Vanuit de werkgroep Groene Kerk heeft Sybe Keegstra bij de Gemeente Leusden een cursus voor energiecoach gevolgd. Eens in de maand zal Sybe afwisselend in de Marcus- en Dorpskerk met een stand staan om voorlichting te geven over duurzaamheid (isolatie etc.). Precieze data volgen in de nieuwsbrief en website.

Agenda

13 oktober: Internationale Dag voor het beperken van Natuurrampen. Een van de armste landen ter wereld, Tsjaad, heeft ondanks dat nog eens te maken met 1,5 vluchtelingen uit Soedan.

De mensonterende omstandigheden worden vergroot door een humanitaire ramp vanwege overstromingen

14 tot 20 oktober: Week van de Voedselbanken

17 oktober: Internationale dag voor de bestrijding van de Armoede

18 oktober: Europese dag tegen Mensenhandel

20 oktober: Micha Zondag; de collecte in de kerk bestemd voor koffieboeren in Zuid Amerika

6 november: Dankdag voor Gewas en Arbeid (De Koningshof in Leusden houdt op de avond van Dankdag een dienst.

Nachtmerrie

Dat wij soms roekeloos met de schepping omgaan, daarvan getuigt de volgende tekst van Niek Schuman uit zijn bundel 'Een verschil van dag en nacht'.

Coentunnelweg 1: Nachtmerrie

uit de file roep ik tot u o heer
hoor mij in al dit kabaal
zie mij temidden van blik

rondom mij zijn gonzende torren
met glimmende niets ziende ogen
en die houden mensen gevangen

zij klemmen zich vast aan het stuur
zij zoeken houvast in de razende
stroom

zij willen vooruit en wel voor zich

zij leveren slag en bevechten elkaar
meter voor meter grimmig de weg
en dit gebeurt god elke dag
uit de jungle roep ik o heer

wend u niet af en wees ons genadig
verlos ons van alle krampen

tekst: Bert Nagelhout, illustratie Paul Wennekendonk, foto Shutterstock

‘We kunnen niet leven zonder vertrouwen’

Het koor Relation staat al te zingen wanneer de eerste mensen het Scoutingterrein van Cay Nova deze zondagochtend op komen fietsen. De richtingaanwijzers vertellen waar je moet zijn en de vele vrijwilligers hebben samen met de voorbereidingsgroep er hard aan gewerkt dat alles klaarstaat.

We sluiten de vakantieperiode af en met elkaar beginnen we aan het nieuwe seizoen 2024-2025 met als jaarthema ‘Moed om te vertrouwen, vertrouwen moet’.

Aan de kinderen leggen dominee Rob en dominee Erica heel beeldend uit wat vertrouwen is. Wie durft er op de stoel te

gaan zitten als dominee Erica een stukje papier op een glas water legt en het dan omkeert boven je hoofd? Vertrouw je haar? Na veel oefenen is het haar zelf nog niet echt gelukt, vertelt ze, maar dominee Rob neemt dapper plaats op de stoel. Net voordat het glas boven zijn hoofd is, stort het water op de grond. Op zijn beurt durft Guus in de kruiwagen te zitten wanneer dominee Rob over een koord rijdt. Een vrolijke start van deze viering.

Terwijl de kinderen en de tieners daarna hun eigen programma volgen, gaat dominee Rob in zijn preek dieper op dit thema in naar aanleiding van Matteüs 9: 1-8 waar

vier vrienden via het dak een zieke man bij Jezus brengen. Jezus ziet hun geloof én hun vertrouwen. “Vertrouwen wordt regelmatig onderuitgehaald en wantrouwen is in onze vezels gaan zitten”, zegt dominee Rob, “maar we kunnen niet leven zonder vertrouwen. Vertrouwen gaat om de relatie die je met iemand hebt, geloven heeft te maken met de inhoud. Geloof je wat iemand zegt?”

Een van de levenslessen van Maarten Luther King is: Heb vertrouwen. “Als je vertrouwen hebt, hoeft je niet de gehele trap te zien om de eerste stap te zetten.”

En dan is er tijd voor koffie, thee, limonade en heel veel lekkers. Iedereen heeft iets meegebracht en we delen taarten, koeken en salades en broodjes. Tijd om nieuwe contacten te leggen, gezellig bij te praten of rustig te genieten van de muziek. Na de lunch en uitleg over de workshops gaat iedereen aan de slag. Er zijn kinderspelletjes, er is een muziekworkshop, een zeskamp een workshop borrelhapjes maken, schilderen, Groene Kerk, 'inspireer elkaar', creatief schrijven, maar je kunt ook kiezen voor meditatie wandelen in de omgeving. Er zijn tien verschillende workshops en wanneer je alle letters volgt die vertellen waar je moet zijn, lees je het woord 'vertrouwen'.

Om half vier uur komt iedereen weer bij elkaar om ervaringen te delen en onder het genot van een drankje, met de zelfgemaakte borrelhapjes, sluiten we de dag af. Voor ons ligt een nieuw seizoen, er worden plannen gemaakt en we weten niet wat dit jaar ons brengt. Wel weten we dat we erop vertrouwen

dat het goedkomt, ook al weten we soms niet hoe. We hebben vertrouwen in God en in elkaar.

tekst Jenny Jansma / foto's Marjolein Zweverink

**START
ZONDAG
2024**

Alles blijft hetzelfde en er verandert veel

We zijn een geloofsgemeenschap en alles wat we doen, als Protestantse gemeente Leusden, is erop gericht ons geloof te vieren, ondersteunen en op te bouwen. Foto genomen tijdens de startzondag op 15 september.

“Alles blijft hetzelfde en er verandert veel.” Rob Doesbrug vat op deze manier, tijdens de startdienst, samen wat ons dit seizoen in de Protestantse gemeente Leusden te wachten staat. Ieder jaar brengt de kerkenraad een zaterdag in oktober gezamenlijk door. Het versterkt de onderlinge band, het geeft ons de gelegenheid om de tijd te nemen om door te praten over geloof, onze gemeente en onze rol als kerkenraad. Dit jaar ontmoeten we elkaar op 5 oktober in de Jozefkerk in Achterveld. Dit artikel schrijf ik voordat deze dag plaatsvindt. Dus ik kan wel vertellen wat we gaan doen, maar niet wat de uitkomsten zijn.

Geloof

We zijn een geloofsgemeenschap en alles wat we doen, als Protestantse gemeente Leusden, is erop gericht ons geloof te vieren, ondersteunen en op te bouwen. Alle belangrijke onderwerpen zoals: de toekomstige samenstelling van het predikantenteam, de keuze van een locatie, de manier waarop we pastoraat, jeugd- en ouderenwerk, vorming en toerusting invullen, hebben te maken met het ontwikkelen van ons geloof.

Dan is het bij tijd en wijle nodig om te benoemen wat we geloven als individueel gemeentelid en als kerkenraad. Dit wordt de start van onze kerkenraadsdag. In kernwoorden proberen we aan te geven wat voor ons, als persoon, de centrale begrippen zijn. Natuurlijk kom je dan ook in gesprek over verschillen en overeenkomsten. In het verlengde hiervan proberen we te formuleren wat het kenmerkende is, in onze manier van gemeentezijn en onze wijze van geloven. Wat maakt de Protestantse gemeente Leusden anders dan de Koningshof, Jozefparochie, de Doorbrekers of kerken in Amersfoort.

Weten wat je wilt

Wanneer je kunt zeggen wie je bent, kun je gaan nadenken over wat je wilt. Vorig jaar zomer hebben we, na twee gemeenteavonden, geformuleerd dat ‘omzien naar elkaar’ een wezenlijk kenmerk is van onze gemeente. Omzien naar elkaar doe je met en voor elkaar. Dat doen we niet alleen op zondag tijdens het koffiedrinken. Dat speelt zich af op alle dagen van de week en op de plek waar we wonen. Omzien naar elkaar hoort in de wijken thuis.

Onze kringen en activiteiten zijn niet alleen een ontmoeting met elkaar, maar ook een plek waar we ons geloof delen. Veel mensen vinden het gesprek over geloof niet gemakkelijk en veel van onze gemeenteleden missen het wanneer er niet over geloven wordt gesproken. We moeten ons zelf weer trainen om dat gesprek op een ontspannen manier te voeren.

Onze predikanten zijn daarbij heel belangrijk. Omdat Rob Doesburg ons op 1 december gaat verlaten, gaan we op zoek naar een nieuwe predikant die, samen met Erica Hoebe, ons kan helpen in het ontwikkelen van het geloofsgesprek.

Om het pastoraat te ondersteunen en ervoor te zorgen dat vragen van gemeenteleden op de goede plek terechtkomen, wordt er een pastoraal steunpunt gemaakt.

In de middag gaan we ons bezinnen op de financiering van al deze plannen. Wat je wilt en wie je wilt zijn, vraagt financiële keuzes. Wat het zwaarst is moet ook in geld het zwaarst wegen.

Het hart van ons gemeentezijn ligt in de eredienst. Daar wordt de Schrift uitgelegd, vieren we het geloof in doop en avondmaal en zingen er Gods lof. We zijn een biddende en belijdende gemeenschap. Daar hoort een gebouw bij.

Van twee naar één

We zijn één gemeente, dus we vieren ook samen. Vanaf december doen we dat ook altijd op één plek, afwisselend in de Dorpskerk of de Marcuskerk.

Vanwege financiële en praktische redenen (de hoeveelheid benodigde vrijwilligers) gaan we één gebouw afstoten. Het College van Kerkrentmeesters heeft een document gemaakt waarin beide gebouwen met elkaar worden vergeleken. In de keuze voor een gebouw spelen praktische overwegingen een rol, maar het is meer dan dat. Het heeft ook te maken met de vraag wat voor gemeente je wilt zijn, voor je gemeenteleden en voor Leusden.

In de kerkenraadsvergadering van oktober formuleren we als kerkenraad een voorgenomen besluit. Dat leggen we aan u voor op de gemeenteavond van 5 november. Nadat we u gehoord hebben, nemen we als kerkenraad een definitief besluit. We hebben dan nog zeker een jaar twee gebouwen. Het pand van onze keuze moet eerst verbouwd worden zodat we daar als gemeente ook in passen. Tot dat de aanpassingen zijn gerealiseerd maken we gebruik van het gebouw dat we gaan verlaten.

Van één weer naar twee

We kiezen ervoor om twee predikanten te hebben. Eén voltijds predikant, Erica Hoebe, een deeltijdpredikant (0,7 fte). Op de gemeenteavond van november stellen we u de beroepingscommissie voor.

Tot deze predikant zijn of haar intrede in onze gemeente doet, hebben we aan de landelijke kerk gevraagd of zij een ambulante predikant ter beschikking wil stellen. Hij of zij zal Erica en de kerkenraad ondersteunen. Dat wil zeggen pastoraat en het voorgaan in diensten.

*Namens de kerkenraad,
Bert de Velde Harsenhorst*

Ko Groen heeft een presentatie gemaakt van zijn mooiste foto's

Ontmoeting senioren Dorpskerk

Op 6 november 2024 is er weer een bijeenkomst voor 'De Jeugd van Vroeger'.

Vanaf 14.00 uur bent u welkom voor koffie en thee.

Om 14.30 uur begint het programma en zal Ds. Rob (voor de laatste keer als predikant van de Protestantse gemeente Leusden) de opening voor ons verzorgen.

Daarna gaan we genieten van de natuur in en om Leusden. Ko Groen heeft een presentatie gemaakt van zijn mooiste foto's en deze voorzien van sfeervolle muziek. Een genot om naar te kijken en te luisteren.

Iedereen is van harte welkom. Voor vervoer kunt u bellen naar Betsy van der Hoeven (tel.: 033-494 01 81) of Gerrie Slotboom (tel.: 033-494 73 30)

*Een hartelijke groet namens het Team,
Wil Brethouwer (tel.: 06-30622440)*

Ontmoetingsmiddag Marcuskerk

Dinsdag 8 oktober: 14.30-16.30 uur: ontmoetingsmiddag in de Marcuskerk. Spreker is Bernadette van Dijk. Zij gaat ons vertellen over haar werk bij straatpastoraat Amersfoort. Meditatie door dominee P. Gilhuis.

Dinsdag 12 november: 14.30-16.30 uur: ontmoetingsmiddag in de Marcuskerk. Spreker is Gert Smink. Het onderwerp is: Aardrijkskunde van feitenkennis naar... Meditatie door: dominee A.J. Stam.

Dinsdag 17 december: gezamenlijke kerstviering (Dorpskerk, Jeugd van Vroeger en Marcuskerk). Invulling moet nog vorm krijgen, maar dominee Erica zal voorgaan en er is natuurlijk muziek en gezelligheid.

*Hartelijke groet namens het team,
Christa Koelewijn (tel.: 06-53 37 26 31)*

Onze gemeente

Gebouwen

Dorpskerk, Arnhemseweg 75, ☎ (033) 494 10 40
Marcuskerk, Asschatterweg 1, ☎ (033) 494 45 15
Coördinerend beheerder: Machteld Beek. Bij voorkeur mailen: beheerder@pgleusden.nl. Op ma/di/woe/do tussen 09.00 - 12.00 uur bereikbaar op ☎ (06) 28 44 78 24.

Predikanten

ds. Rob Doesburg

Breezand 16, 1274 TD Huizen.
☎ (06) 22 04 74 86, dsdoesburg@kpnmail.nl

ds. Erica Hoebe

Rozengarde 25, 3831 CC Leusden.
☎ (033) 785 45 84, ericahoebe@pgleusden.nl

Organisatie

Kerkenraad

Scriba: dhr. Frank Jansen, ☎ (033) 495 18 39
scriba@pgleusden.nl. Post via het kerkelijk bureau.

College van Kerkrentmeesters

Secretaris: dhr. Evert Overeem, ☎ (06) 55 27 72 31
secretarisCvK@pgleusden.nl. Post via het kerkelijk bureau.
Giften voor de kerk kunnen worden overgemaakt op NL95 RABO 0335 9141 95 t.n.v. Protestantse gemeente Leusden.

Diaconie

Voorzitter: dhr. Bouwe van der Eems,
bouwevandereems@pgleusden.nl. Giften zijn welkom op NL35 RABO 0335 9522 32 t.n.v. Diaconie PgL.

Vertrouwenspersonen

Inge van Os, ☎ (06) 41 16 23 75, vanosinge2@gmail.com en
Albert Jan van Koerten, ☎ (06) 11 12 35 82, ajvankoerten@gmail.com

Taakgroep pastoraat

Voorzitter: Paul Weijland, pweijland@gmail.com
Team Noord: Jos de Bruin (vz), j.m.de.bruin@kpnmail.nl
en Wout Niezen, w.niezen@xmsnet.nl
Team Midden: Guus Doorn (vz), guusdoorn@hotmail.com
Team Zuid: Martin Meurs (vz), martinmeurs@hotmail.com
en Björn van der Poel, bjornvanderpoel@pgleusden.nl

Jeugdambtsdragers

Jeugdouderling: Marco Oosterom, marcooosterom@pgleusden.nl
Jeugddiaken: Ineke van de Berkt, inekevandeberkt@pgleusden.nl

Gemeentediaconaat

Voorzitter: vacature, tijdelijk vervuld door Hans van Geet
Secretaris: Jenny Meijlink, ☎ (033) 494 00 90,
jennymeijlink@online.nl
Penningmeester: Teus Blanken, teunisblanken@gmail.com
Lid Dorpskerk: Hans van Geet, ☎ (033) 494 82 30,
j.van.geet@kpnmail.nl
Lid Marcuskerk: Diana Saaltink, ☎ (06) 13 93 01 14,
dianasaahtink@hotmail.com

Archief

Heeft u stukken voor het archief van de PgL? Stuur die dan naar archieff@pgleusden.nl of stuur een mail om te overleggen.

Kerkelijk bureau

Bij het kerkelijk bureau kunt u terecht voor informatie over onder andere de ledenadministratie en financiële administratie, kerkwinkel en kerkelijke bijdragen. Het kerkelijk bureau is gevestigd in de Marcuskerk. Vrije inloop op maandag- en donderdagochtend van 10.00 tot 12.00 uur en maandagavond van 19.30 tot 20.30 uur. In de Dorpskerk is iedere dinsdagochtend van 10.00 - 12.00 uur inloop mogelijk. Telefonisch is het kerkelijk bureau bereikbaar van maandag t/m donderdag 10.00 tot 12.00 uur en maandagavond van 19.30 - 20.30 uur via ☎ (06) 15 54 54 32. Mailen kan natuurlijk ook: voor declaraties en collectemunten graag naar financieel@pgleusden.nl en voor overige zaken graag naar kerkelijkbureau@pgleusden.nl t.a.v. Marjolein Zweverink. Kerkelijke bijdragen kunnen worden overgemaakt op NL38 INGB 0002 8684 99 o.v.v. Kerkelijke bijdragen PGL.

Kerkwinkel

In de kerkwinkel zijn collectemunten, Liedboeken en de Bijbel in Gewone Taal te koop. Collectemunten zijn er in drie varianten: € 0,70 (groen), € 1,10 (violet) en € 2,50 (geel). De munten gaan per 20 stuks. De verkoop in de kerkwinkel is efficiënter en makkelijker dan via de bank. De kerkwinkel is te vinden op de website (www.pgleusden.nl) rechtsboven onder de knop Geven, daarna: Naar de kerkwinkel.

Beschikt u niet over internet? Bestel de munten of bonnen dan door geld over te maken op NL82 RABO 0335 9157 87 t.n.v. Collecterekening PgL, met vermelding van het bezorgadres.

Giften

Voor de Diaconie zijn over de periode 25 juli t/m 9 september de volgende collecte-opbrengsten te verantwoorden: Voor dokters van de wereld € 921,60; voor zomerzending Pakistan € 939,82; voor de Diaconie € 1.194,35; voor stichting Sparrow € 838,67; Voor kinderen Colombia inzake misbruik € 943,30; voor Moldavië € 99,00.

Verdere giften: 28-06-2024, via Johanneke Klaassen t.b.v. de Bloemendienst € 15; 14-07-2024, via Betsy van der Hoeven t.b.v. de Bloemendienst € 20; 20-07-2024, via Betsy van der Hoeven t.b.v. de Kerk € 50; 26-08-2024, via Betsy van der Hoeven t.b.v. de Bloemendienst € 20; 29-08-2024 via Jos Stekelenburg t.b.v. de Bloemendienst € 10; 17-09-2024 via ds Erica Hoebe-de Waard t.b.v. de Kerk € 20.

Alle gevers hartelijk dank.

In verband met de privacyregels volgens de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) is het niet mogelijk dit deel van het Leusder Kerkblad via de website na te lezen.

In Memoriam

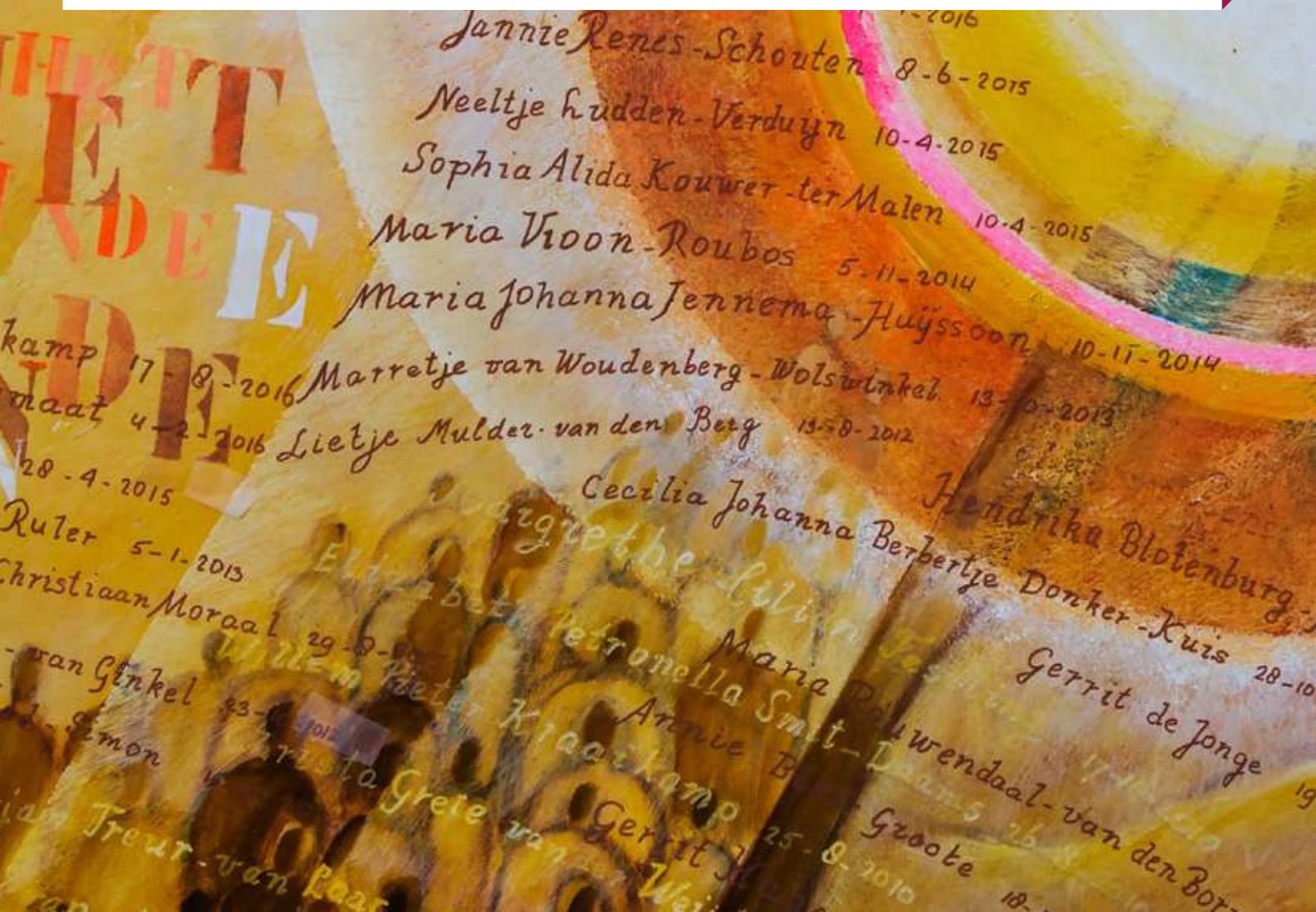
*Ga maar, en laat los.
Je leven hier op aarde
is voltooid. Je hebt geleerd
wat je hier leren mocht.
Je hebt gegeven wat je
van binnenuit te geven had.
Nu mag je in vrede
het nieuwe leven binnengaan.*

Hans Stolp

In de afgelopen maanden hebben we gemeenteleden moeten loslaten. Zij zijn in de handen van God.

9 augustus 2024 **Jaap Duursema**

Op de website van de gemeente is over hen een in memoriam te lezen.
www.pgleusden.nl/zorgen/in-memoriam.

Bij de kerkdiensten

Noteer alvast: het afscheid dominee Rob Doesburg op 30 november en 1 december

In het weekend van op 30 november en 1 december en nemen we afscheid van dominee Rob Doesburg. Zaterdagmiddag is er een afscheid met kinderen en jeugd. 's Avonds is er een feestelijke afscheidsavond in de Marcuskerk voor de gemeenteleden.

Op zondagmorgen 1 december gaat dominee Rob voor het laatst voor in de Protestantse gemeente Leusden. De dienst vindt plaats in de Dorpskerk. Noteert u de data alvast? Meer informatie volgt, onder andere via de nieuwsbrief.

Winterkerksluiting: Even opletten

Met ingang van 1 december vinden gebruiken wij als Protestantse gemeente Leusden op zondag voortaan nog maar één kerkgebouw. In principe de ene maand in de Dorpskerk, de andere maand in de Marcuskerk. Maar de maand december 2024 vormt daarop een uitzondering. Tot en met 15 december zijn de diensten op zondag in de Dorpskerk. Op zondag 22 december wordt alleen

de Marcuskerk gebruikt. Kerstavond, 24 december zijn er drie diensten in de Dorpskerk, voor achtereenvolgens peuters, kinderen en volwassenen. Het jaar sluit af in de Marcuskerk. Daar zijn diensten op Eerste Kerstdag, zondag 29 december en Oudejaarsavond. Ingewikkeld? Op de pagina hiernaast staat alles op een rij.

KERKTAXI

Wilt u gebruik maken van de Kerktaxi? Neem dan contact op met Renze Steringa (06) 41 16 14 30. Mailen kan ook: r.steringa@kpnmail.nl.

U kunt de diensten op verschillende manieren meebeleven.

- Meeluisteren: via kerkroep.nl zijn diensten uit beide kerken te beluisteren.
- Meekijken: één van beide diensten wordt live gestreamd. U kunt deze vinden op YouTube (zoek op Protestantse gemeente Leusden). Op de website is eventueel ook een link te vinden. De dienst blijft één week te zien.

De liturgie wordt van tevoren per mail toegestuurd. Ontvangt u de liturgie nog niet, maar wilt u die wel ontvangen, stuur dan een mail naar liturgiedk@pgleusden.nl of liturgiemk@pgleusden.nl.

Lukt het u niet om online verbinding te krijgen, neem dan contact op met Teun den Heijer via d.heijer@hccnet.nl of (033) 494 78 33.

Zondag 20 oktober - Groene Kerk / Duurzame viering

Dorpskerk	10.00 uur	ds. Rob Doesburg
Marcuskerk	10.00 uur	ds. Erica Hoebe

Zondag 27 oktober

Dorpskerk	10.00 uur	ds. Rob Doesburg
Marcuskerk	10.00 uur	ds. René Rosmolen

Zondag 3 november

Dorpskerk	10.00 uur	ds. Erik Iedema
Marcuskerk	10.00 uur	ds. Rob Doesburg

Zondag 10 november

Dorpskerk	10.00 uur	ds. Erica Hoebe - Jeugddienst
Marcuskerk	10.00 uur	ds. Dick Juijn - Doopdienst

Zondag 17 november

Dorpskerk	10.00 uur	ds. Rob Doesburg - Maaltijd van de Heer
Marcuskerk	10.00 uur	ds. Bas van Os

Zondag 24 november - Eeuwigezondag - Gedachtenis van de gestorvenen

Dorpskerk	10.00 uur	ds. Rob Doesburg
Marcuskerk	10.00 uur	ds. Erica Hoebe - m.m.v. de Cantorij

Zondag 1 december - Eerste Advent

Dorpskerk	10.00 uur	ds. Rob Doesburg - Afscheidsdienst
Marcuskerk	geen dienst	

Zondag 8 december - Tweede Advent

Dorpskerk	10.00 uur	ds. Erica Hoebe
Marcuskerk	geen dienst	

Zondag 15 december - Derde Advent

Dorpskerk	10.00 uur	ds. Paul van der Harst
Marcuskerk	geen dienst	

Zondag 22 december - Vierde Advent

Dorpskerk	geen dienst	
Marcuskerk	10.00 uur	ds. Erica Hoebe

Dinsdag 24 december - Kerstavond

Dorpskerk	15.30 uur	ds. Erica Hoebe - Kleuterkerstfeest
Dorpskerk	19.00 uur	ds. Erica Hoebe - Kinderkerstfeest
Dorpskerk	22.00 uur	ds. Erica Hoebe - Kerstnachtdienst m.m.v. de Cantorij
Marcuskerk	geen dienst	

Woensdag 25 december - Kerstfeest

Dorpskerk	geen dienst	
Marcuskerk	10.00 uur	ds. Erica Hoebe

Zondag 29 december

Dorpskerk	geen dienst	
Marcuskerk	10.00 uur	ds. Udo Doedens

Zondag 31 december - Oudejaarsavond

Dorpskerk	geen dienst	
Marcuskerk	10.00 uur	ds. Erik Renkema

Afscheidstekening

Sybren Doorn (6) maakte een mooie afscheidstekening voor dominee Rob. We zien onze aanstaande emerituspredikant in zijn geliefde Dorpskerk, met zijn lievelingstoga aan. De paaskaars brandt, de kleur van het jaar is groen. De trap naar de preekstoel is te hoog. Rob staat liever op de grond.

